

02. Mundtlig beretning

Tusind tak for ordet. OG tak for de seneste 2 hæsblesende år.

Mundtlige beretninger kan godt være lidt kedelige, så jeg starter med konklusionen:

1. Der er sket helt utroligt meget de seneste to år.
2. Vi står et langt mere alvorligt sted, end jeg havde forstået, da jeg trådte til som forkvinde
3. Vi er på helt rette vej, men vi har et kæmpe arbejde foran os.

Tilbageblik

Jeg kunne godt have brugt al min taletid her i beretning på at tale om det vi har brugt energi på ude i verden

- om de virkelig gode resultater vi fik OK24
- om de fantastiske socialrådgiverdage vi afholdt for et år siden.
- Om mange forhandlinger om 4dages arbejdsuge vi har lavet lokalt eller aftalen om TR-vilkår i kriminalforsorgen, som vi endelig fik landet.
- nytænkningen af beskæftigelse, hvor vi i den grad har båret socialrådgivernes perspektiv frem til både eksperter og beslutningstagere.

Ting som ikke er min fortjeneste, men skyldes at medarbejdere, faggrupper, regionsbestyrelser, hovedbestyrelsen, forretningsudvalget og et hav af passionerede socialrådgivere der de seneste to år knoklet for at skabe bedre vilkår for socialrådgiverne og vores arbejdsliv!

Fra mig skal der lyde en kæmpe stor tak for den indsats!

Giv jer selv en stor hånd!

PAUSE

Men det blev slet ikke den repræsentantskabsperiode, jeg havde forventet og håbet på.

Jeg havde forestillet mig en periode, hvor jeg kunne bruge størstedelen af min energi på ekstern interessevaretagelse og på at styrke socialrådgiverne stemme. Sådan gik det ikke helt.

I sommeren 2023 stod det klart, at de økonomiske fremskrivninger var så dystre, at vi måtte handle. Vi kunne sætte år på, hvornår vi ville løbe tør for egenkapital – det var i 2027.

Vi stod i en økonomisk krise – det skyldtes en faldende organiseringsgrad, som er skabt af en alt for lav medlemstilfredshed, der har ligget stabilt dårligt i ti år. Som en der synes DS er verdens bedste fagforening, rystede det mig faktisk lidt, da jeg for alvor forstod, at hver 3. DS'er er så utilfreds at hun have overvejet at melde sig ud. Hver tredje.

Derfor blev vi nødt til at handle, og det gjorde vi – sammen.

Hovedbestyrelsen indkaldte enigt til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde, hvor vi med 90 % opbakning vedtog den største organisationsforandring i over 20 år.

Det har været 2 svære år, men den handlekraft og det sammenhold har vi al mulig grund til at være stolte af. Det da virkelig gjaldt stod vi sammen.

PAUSE

Retningen fra vores ekstraordinære repræsentantskab var klar, og for mig har de forandringer vi har lavet og er i gang med at lave 2

hovedoverskrifter:

1. Vi har samlet os som én organisation i stedet for at fungere som fire separate enheder.

Siden beslutningen i januar har vi ændret DS grundlæggende. Så medarbejdere ikke længere arbejder i 4 forskellige enheder øst, syd, nord og sekretariat, men i stedet er blevet samlet i én landsdækkende organisation, med 4 afdelinger på tværs. Hvor én gruppe af medarbejdere har ansvaret for at understøtte vores organiseringsarbejde – uagtet hvor i landet de sidder – og en anden afdeling fokuserer på vores arbejdsretlige sager og lønforhandlinger.

Det betyder skift af kollegaer – chefer – arbejdsopgaver.

Det har trukket og trækker stadig tænder ud. Vores medarbejdere fortjener virkelig kæmpe cadeau for den store forandring de har skabt!

Lad os give dem en stor hånd.

PAUSE

Også i forretningsudvalget har vi arbejdet meget med at være mere fælles politisk ledelse af DS – tak til det resterende FU for det. Og til tillid vi er lykkedes med at bygge op.

Denne her bevægelse har været godt for DS. Vi har brug for fælles løsninger på tværs af landet og for at spille hinanden gode – ikke modarbejde hinanden. Vi er for lille en organisation – Danmark er for lille et land – til at vi skal være 4 isolerede øer. Et samlet DS er et stærkere DS.

Den anden overskrift er, at vi har fået et helt andet fokus på, hvad der giver værdi for det enkelte medlem.

Alt for mange medlemmer oplever, at de ikke får noget ud af deres medlemskab, og det er en hovedårsag til, at for mange melder sig ud. Og det går ikke.

Jeg forstår godt, at nogen kan være trætte af at høre om målinger, NPS-score og medlemstilfredshed. Det kan virke som noget fjernt konsulentagtigt, men det er jo helt centralt.

Når vi spørger tusindvis af medlemmer, hvordan de oplever deres medlemskab – om de synes, det er pengene værd, og om de har tænkt sig at blive – så er det direkte stemmer fra medlemmerne ude på arbejdspladserne ind i vores politiske organisation. De stemmer må vi tage alvorligt.

Uden medlemmer er vi intet. Ikke bare fordi eneste krone, vi bruger – på min løn, på denne kuglepen, på huslejen til vores lokaler – kommer fra medlemmer, som de hver måned betaler en del af deres løn.

Men fordi vore eksistensberettigelse jo er at vi repræsenterer socialrådgiverne i Danmark. Det er vi ER. En forening hvor socialrådgiverne har rottet sig sammen på et til tider meget barsk arbejdsmarked, for at kunne opnå bedre forhold.

Hvis vi mister den opbakning, så er det vores eksistensberettigelse der er på spil

Og når en 1/4 del har valgt os fra.

Og en 1/3 af vores medlemmer overvejer at melde sig ud: ja så er det et wakeup call, om at vi skal interessere os meget meget nysgerrigt for, hvad de savner fra os.

Det betyder, at omkring halvdelen af landets socialrådgivere enten har fravalgt os eller gør det dårligt. Det kalder på stor ydmyghed.

Derfor er vi i denne HB-periode begyndt at kigge på vores indsatser på en ny måde: det er ikke nok, at vi selv synes det er en god ide. Det er heller ikke nok, at vi besluttet at noget skulle ske – i stedet har vi været optaget af, om det faktisk har gjort en forskel for vores medlemmer.

Selvom glade medlemmer er jo slet ikke målet – men det skal til for at få højere organiseringsgrad - som jo heller ikke er målet i sig selv, men det er det, vi har brug for at kunne opnå det virkelige mål:

At kunne skabe bedre vilkår for landets socialrådgivere! Og det kan vi kun lykkedes med, hvis vi er et stærkt fællesskab.

De to overskrifter:

- At vi arbejder som én samlet forening
- At vi mere ydmygt konstant pejler efter hvad medlemmerne bredt set har behov for, og hvordan de kan opleve at få noget konkret ud af deres medlemskab.

Det kommer til at blive helt afgørende for at DS bliver en bedre fagforening
- et stærkere fællesskab .

PAUSE

Og vi **har** brug for at stå stærkere, for der venter mange udfordringer: en nytænkning af beskæftigelsessystemet, en uddannelsesreform, og et fag under pres. Der er masser af kampe, som vi ikke kan tage alene, men som vi kan tage sammen.

Heldigvis har vi også haft sejre, der kan give os energi til fremtidens kampe.

- OK24, hvor vi fik de største lønstigninger i 20 år,
- En stærkere position internt i fagbevægelsen, hvor vi i dag sidder i FH's forretningsudvalg, og hvor rigtig mange organisationer lige nu kigger til DS for at finde inspiration til, hvordan de skal forandre sig.
- Vi fik afværget en voldsom forkortelse af vores uddannelse – og selvom vi ikke ved hvordan reformen lander, så er der ingen tvivl om, at undervisere og studerendes fælles opråb har gjort den markant bedre.
- Vi lavede et brag af en mobilisering til Store bededag-protesterne, hvor DS boksede langt over vægtklasse. Vi stod over 400 socialrådgivere på Christiansborg Slotsplads til den store demonstration, og selvom vi er markant mindre end de største fagforbund, var nogle af drivkræfterne i den kampagne, der har tilført regeringen så hårde slag, at de forhåbentligt har lært at holde fingrene væk fra vores overenskomster og fra vores fridage

Og vi lykkes også i vores arbejde med at blive en stærkere fagforening.

Særligt 4 steder er begyndt at se resultater.

- Vi har lavet medlemservice, der sikrer hurtigt og professionel rådgivning til alle medlemmer og som medlemmerne kvitterer for med rigtig god tilfredshed og stor ros. Jeg har selv været på medlyt og det var en fornøjelse at høre hvor hurtigt godt vores medlemmer bliver hjulpet.
- Vi har styrket vores studiestart i samarbejde med SDS med ansættelse af studieambassadører. Organiseringsgraden blandt studerende har været helt nede under 40, nu er vi lige ved nå 50 %
- Vi har arbejdet helt anderledes målrettet med at rekruttere nye medlemmer med frikøb af tillidsrepræsentanter og ved etableringen af en ny landsdækkende afdeling med fokus på organisering. Vi har ikke fået vores organiseringsgrad til at stige – men det ser ud til at vi har fået bremset faldet.
- Og i år er vi begyndt samlet set, at se en stigning på alle de tilfredshedsmaal vi holder øje med

Kære venner. Vi ER på rette vej. Det vi gør, virker – når vi gør det i fællesskab, og når vi gør det målrettet, så lykkes vi!

Men vi er ikke færdige.

- Organiseringsgraden er stadig for lav.
- Økonomien er stram og det bliver først bedre, hvis vi får færre til at melde sig ud – og flere til at melde sig ind
- Vi skal blive endnu bedre til at skabe værdi for medlemmerne, det arbejde bliver en vigtig diskussion i den nye hovedbestyrelse. så flere tænker at de slet ikke kan undvære et medlemskab;

Der er med andre ord nok at tage fat på, og med dette repræsentantskabsmøde tager vi de næste skridt.

Når vi senere i dag og i morgen skal finde frem til, hvor et DS i fremtiden skal se ud.

Med lovudvalgets forskellige bud på, hvordan DS' politiske struktur skal se ud, hvis vi skal blive en stærkere fagforening.

Med principprogrammet tager vi også næste skridt: I få tydeliggjort, hvad vi som fagforening er sat i verden for: at slås for socialrådgiverne – at vi får et bedre arbejdsliv, og vi får mulighed for at gøre det vi brænder for: at skabe social forandring, se håbet tænde sig i øjne, hvor det været slukkede. Gøre den forskel vi kan med vores faglighed.

Og så lægger vi fra HB et forslag til budget frem, der vil bringe økonomien i balance. Og hvor vi forpligter os til at arbejde videre med de planer om at få gjort medlemskabet endnu bedre for flere.

Så venner: der er masser af arbejde forude. Vi er kun lige i gang, og jeg glæder mig til, at vi de kommende dage får lagt gode spor for arbejdet de næste år.

Det blev slet ikke den repræsentantskabsperiode, som jeg havde troet men konklusionen er altså:

1. Der er sket helt utroligt meget de seneste to år.
2. Vi står et langt mere alvorligt sted, end jeg havde forstået, da jeg trådte til som forkvinde
3. Vi er på HELT rette vej, men vi har et kæmpe arbejde foran os.

Og hvis jeg alligevel må tilføje en fjerde konklusion:

Når vi socialrådgivere sætter os noget for sammen, så rykker vi!

Tusind tak for ordet, jeg håber på en god debat og på et godt repræsentantskabsmøde.